

Brussel, 25 februari 2026
(OR. en, fr)

6256/26
ADD 1 REV 1

Interinstitutioneel dossier:
2025/0524(COD)

CODEC 214
CLIMA 57
ENV 115
ENER 62
COMPET 178
IND 108
MI 118

NOTA I/A-PUNT

van: het secretariaat-generaal van de Raad
aan: het Comité van permanente vertegenwoordigers/de Raad

Betreft: ONTWERPVERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE
RAAD tot wijziging van Verordening (EU) 2021/1119 wat betreft het
vaststellen van een tussentijdse klimaatdoelstelling van de Unie voor 2040
(eerste lezing)
- Vaststelling van de wetgevingshandeling
= Verklaringen

Frankrijk heeft verzocht de volgende verklaring in de Raadsnotulen op te nemen:

“Frankrijk steunt het tijdens de dialoog van 10 december 2025 bereikte voorlopige akkoord over de herziening van de Europese klimaatwet, dat de Franse prioriteiten op het gebied van klimaatambitie en Europees concurrentievermogen weerspiegelt en volledig in overeenstemming blijft met het akkoord dat de ministers van Milieu op 5 november 2025 in de Raad hebben bereikt.

Frankrijk juicht dit toe als een belangrijke stap voorwaarts voor het Europese klimaatbeleid.

Niettemin wil Frankrijk de aandacht vestigen op één aspect betreffende het emissiehandelssysteem (ETS). Zoals de voorbije maanden tijdens de onderhandelingen reeds benadrukt, benadrukt Frankrijk nogmaals dat het belangrijk is de integriteit en doeltreffendheid van het ETS te beschermen door uit te sluiten dat internationale kredieten worden gebruikt voor naleving binnen het handelssysteem. Elke verduidelijking in dit verband zou daarom welkom zijn.”

Hongarije heeft verzocht de volgende verklaring in de Raadsnotulen op te nemen:

“Hongarije kan de doelstelling van 90 % netto-emissiereductie niet steunen, en daarom kunnen wij de vaststelling van de wetgeving niet steunen. Een dergelijk ambitieniveau is niet verenigbaar met de doelstelling om het concurrentievermogen en de economische veerkracht van Europa te versterken. Zonder realistische en doeltreffende randvoorwaarden bestaat er een ernstig risico dat Europese bedrijven hun productie en emissies zullen verplaatsen naar landen buiten de Unie, wat zal leiden tot de-industrialisering, banenverlies en een grotere afhankelijkheid van externe actoren, terwijl tegelijkertijd de inspanningen voor emissiereducties worden ondermijnd.

Het voorstel wordt niet geschraagd door een geactualiseerde effectbeoordeling waarin rekening wordt gehouden met recente belangrijke geopolitieke en economische ontwikkelingen. Er is evenmin een analyse op lidstaatniveau gepresenteerd, wat betekent dat de verschillende effecten op de lidstaten onbekend blijven. De situatie is dan ook vergelijkbaar met de goedkeuring van het “Fit for 55”-pakket: de Europese economie moet zich aanpassen aan klimaatmaatregelen, en niet omgekeerd.

Hoewel wij de klimaatambitie steunen, roepen wij op tot een realistische, nuchtere aanpak en zijn wij van mening dat het verstandig zou zijn om te starten met een lager streefcijfer dat onze economische realiteit weerspiegelt. Onze inzet voor ambitie blijkt ook uit onze resultaten: Hongarije heeft al een netto-emissiereductie van 48 % bereikt ten opzichte van 1990, ruim boven het EU-gemiddelde. Tegelijkertijd heeft een aantal lidstaten geen vergelijkbare vooruitgang geboekt, wat de vraag oproept hoe de collectieve doelstelling op een eerlijke en evenwichtige manier kan worden bereikt. Wij zijn allemaal verantwoordelijk voor onze burgers. Daarom dringen wij erop aan dat de lidstaten die met hun stemmen de aandacht van de Raad hebben gevestigd op de onhaalbaarheid van het streefcijfer van 90 %, niet aansprakelijk worden gesteld als ze het EU-streefcijfer voor 2040 niet behalen. Vroege resultaten moeten in het komende kader naar behoren worden erkend.

Gezien de aanzienlijke onzekerheden in de LULUCF-sector en het tempo waarin technologische koolstofverwijderingen plaatsvinden, is het bovendien niet aangewezen om bindende doelstellingen voor de vermindering van nettobroeikasgasemissies te baseren op aannames over putten.

Hoewel wij enkele verbeteringen in de compromistekst constateren, met name wat betreft de herzieningsclausule, zijn deze wijzigingen nog steeds ontoereikend. Er zijn nog veel open vragen over de methodologie, de uitvoering en de robuustheid van het kader.

Voorts wordt verwacht dat maatregelen zoals ETS2 de situatie zullen verergeren door de kosten voor huishoudens en kleine bedrijven te verhogen. Dat kan negatieve sociale gevolgen hebben en de publieke steun voor het klimaatbeleid ondermijnen, terwijl de emissies niet significant zullen afnemen. Hoewel wij waarderen dat de invoering van ETS2 een jaar wordt uitgesteld, maakt dat uitstel de aanzienlijke negatieve gevolgen ervan voor onze huishoudens en kleine bedrijven niet kleiner. Verdere aanpassingen zijn nodig in het kader van de komende herziening van het ETS.

Tot slot betreuren wij dat de onderhandelingen over een dergelijk fundamenteel dossier onder aanzienlijke tijdsdruk zijn gevoerd, wat niet passend is voor een besluit van dergelijk strategisch belang op lange termijn. Er is een evenwichtige, empirisch onderbouwde en geloofwaardige aanpak nodig om ervoor te zorgen dat het kader voor 2040 realistisch en sociaal aanvaardbaar blijft en in overeenstemming is met de doelstellingen van Europa op het gebied van concurrentievermogen.”

Malta heeft verzocht de volgende verklaring in de Raadsnotulen op te nemen:

“Malta blijft standvastig in zijn steun voor de collectieve klimaatdoelstellingen van de Unie. De uitvoering van de Europese klimaatwet moet echter een fundamentele realiteit weerspiegelen: onze unieke geografische context en ons reeds emissiearme startpunt.

Malta blijft erbij dat in de klimaatwet een onderscheid moet worden gemaakt voor de specifieke realiteit van eilandlidstaten om ervoor te zorgen dat de toekomstige klimaatdoelstellingen eerlijk en evenredig blijven en sporen met de verbintenis van de EU om de transitie eerlijk te doen verlopen.

Als kleine eilandstaat is onze status geen tijdelijke belemmering, maar een permanente structurele realiteit die ons vermogen bepaalt om koolstofvrij te worden, vaak in een ander tempo dan het Europese vasteland.

Om succes te waarborgen, moet elk kader voor de periode na 2030 gebaseerd zijn op robuuste, op de lokale context van de lidstaten afgestemde effectbeoordelingen waarin deze verschillende uitgangsposities worden erkend. Zonder een op maat gesneden aanpak waarbij rekening wordt gehouden met de specifieke nationale kenmerken, met name de afhankelijkheid van Malta van de lucht- en scheepvaart, waarbij de emissies overwegend internationaal zijn maar de daaruit voortvloeiende kosten en nalevingsdruk nationaal worden gevoeld, bestaat het gevaar dat het verband tussen de toewijzing van de inspanning en het werkelijke reductiepotentieel wordt verbroken. Een dergelijke loskoppeling zou een last met zich meebrengen die noch kosteneffectief, noch billijk is.

Malta is ingenomen met de nadruk die in de klimaatwet wordt gelegd op flexibiliteit, die de operationele ruggengraat van het kader voor 2040 moet vormen in plaats van een louter theoretisch concept. Voor kleine eilandstaten is flexibiliteit de essentiële brug tussen hoge ambitie en praktische haalbaarheid. We hebben een geloofwaardig traject nodig waarin overlappingsen tussen regelgevingsinstrumenten doeltreffend worden aangepakt om te voorkomen dat de lasten accumuleren bij dezelfde kernsectoren.

Tot slot vereist een eerlijke bijdrage een billijke toegang tot financiering. Omdat de huidige financiële instrumenten van de EU vaak grootschalige infrastructuur bevoordelen, worden kleine markten en projecten op kleinere schaal structureel benadeeld. Malta pleit voor op maat gesneden financieringsmechanismen die daadwerkelijk toegankelijk zijn voor kleine eilandeconomieën, zodat onze transitie wordt ondersteund door investeringen op onze schaalgrootte.”

Polen heeft verzocht de volgende verklaring in de Raadsnotulen op te nemen:

“Polen is ingenomen met de elementen die tijdens de onderhandelingen op ons verzoek in de Europese klimaatwet zijn opgenomen. Veel Poolse voorstellen zijn opgenomen in de definitieve tekst van de Europese Klimaatwet, waardoor een doelstelling voor 2040 kan worden vastgelegd die minder belastend is voor de economie. Wij zijn met name positief over:

- **het uitstel van de start van ETS2**, dat wij beschouwen als een onnodig instrument voor lidstaten zoals Polen, die de sectoren gebouwen en vervoer al daadwerkelijk koolstofvrij maken door middel van nationaal beleid dat is afgestemd op de lokale uitdagingen en realiteit. De extra tijd, aangevuld met de eerdere vrijgave van de middelen uit het Sociaal Klimaatfonds, is in overeenstemming met de beproefde aanpak van Polen, die emissie-reducties op een sociaal aanvaardbare manier bevordert, op basis van stimulansen in plaats van sancties op nationaal niveau;
- **de invoering van krachtige herzieningsclausules**, waarbij een duidelijk verband wordt gelegd tussen het niveau van de klimaatambitie en de situatie van de Europese industrie, energiezekerheid en de snel veranderende geopolitieke omgeving;

- **de mogelijkheid om tot 10 % van de internationale compensaties te gebruiken** om de EU-doelstelling voor 2040 te halen, wat een belangrijk instrument voor kostenflexibiliteit is, met name voor traditionele industriële sectoren die met hoge ETS-kosten kampen. Polen is ingenomen met het initiatief van de Europese Commissie om het gebruik van dergelijke compensaties binnen het EU-ETS mogelijk te maken;
- **de aankondiging om de klimaatlasten voor de strategische defensie-industrie te verminderen**, met als doel de productiecapaciteit op kosteneffectieve wijze te handhaven in het licht van de huidige grote geopolitieke onzekerheid en directe dreiging van Rusland.

Tegelijkertijd benadrukt Polen dat onze belangrijkste eis, aanpassing van het algehele ambitieniveau aan de reële mogelijkheden van de economieën van de EU, niet is ingewilligd. Een emissie-reductiedoelstelling van 90 % in 2040 in de Europese Unie is volgens ons onmogelijk te verwezenlijken zonder het concurrentievermogen van de strategische industriële sectoren van de EU ernstig te ondermijnen of zelfs de volledige verdwijning ervan te veroorzaken. Dit heeft gevolgen voor de veiligheid, de economische groei en de arbeidsmarkt. Polen kan zich niet vinden in een ambitieniveau dat schadelijk is voor zowel de Poolse als de EU-economie en dat ons concurrentievermogen op het wereldtoneel ondermijnt.

Polen zal zich actief en constructief blijven inzetten in de volgende fasen van het besluitvormingsproces over het klimaatbeleidskader van de EU voor de periode na 2030, in nauwe samenwerking met de lidstaten die onze prioriteiten delen. Ons doel blijft ervoor te zorgen dat de transitie sociaal aanvaardbaar en eerlijk is en tegelijkertijd het concurrentievermogen, de veiligheid en de veerkracht van de Europese economie daadwerkelijk versterkt.”

Finland heeft verzocht de volgende verklaring in de Raadsnotulen op te nemen:

“Finland steunt het definitieve compromis over de wijziging van de Europese klimaatwet. Finland is ook groot voorstander van de tussentijdse klimaatdoelstelling op EU-niveau voor 2040, te weten een netto-emissiereductie van 90 %, die onze bedrijven investeringszekerheid op lange termijn biedt. Een schone transitie naar klimaatneutraliteit in 2050 biedt kansen voor innovatie en economische groei.

De doelstelling van 90 % netto-emissiereductie moet worden gerealiseerd door middel van een duidelijk, doeltreffend en kostenefficiënt wetgevingskader voor de periode na 2030.

Daarom is Finland van mening dat internationale kredieten uit hoofde van artikel 6 van de Overeenkomst van Parijs niet mogen worden gebruikt voor naleving in het ETS. Het EU-ETS moet emissiereducties en de invoering van technische oplossingen die verdere emissiereducties bewerkstelligen, zoals technische putten, aansturen binnen de EU. De mogelijkheid om kredieten uit hoofde van artikel 6 te gebruiken voor naleving in het EU-ETS kan de verwezenlijking van deze doelstellingen belemmeren.”

De Commissie heeft verzocht de volgende verklaring in de Raadsnotulen op te nemen:

“De Commissie herinnert eraan dat het initiatiefrecht dat haar krachtens de Verdragen is toegekend, het recht omvat om te beslissen of zij al dan niet een wetgevingsvoorstel indient en, in voorkomend geval, om het onderwerp, de doelstelling, de inhoud en het tijdschema van een dergelijk voorstel en/of een daarmee verband houdende actie te bepalen. De bepalingen van de verordening op grond waarvan de Commissie wordt verzocht voorstellen uit te werken, moeten derhalve aldus worden opgevat dat zij geen afbreuk doen aan het initiatiefrecht van de Commissie uit hoofde van de Verdragen.”
